

direkte produktbeskyttelse vil man imidlertid have hjemmel til at ramme disse tilfælde. Med den her angivne lovgrund bliver det ligegyldigt, om det produkt, fremgangsmåden bruges til at fremstille, i sig selv er nyt eller ikke. På den anden side er det klart, at den indirekte produktbeskyttelse ikke går længere end til at beskytte mod produkter fremstillet efter den patenterede fremgangsmåde. Fremstilles det samme produkt efter en anden fremgangsmåde, kan dette ikke rammes.

Såfremt bestemmelsen i forslaget st. 1 gennemføres uden nogen modificerende tilføjelse, vil den medføre, at enhver uhjemlet anvendelse af en patentbeskyttet genstand er indbefattet under patenthaverens ret, og der vil næppe være nogen mulighed for ved en analogisk anvendelse af de retsgrundsætninger, der gælder for ejendomsrettigheder over løsøre, at statuere, at omsætnings-erhververe under særlige forhold kan ek스팅vere patenthaverens ret.

Paragraffens stk. 3 tilsigter i et vist omfang at beskytte godtroende købere af patentbeskyttede genstande.

I overensstemmelse med komiteernes indstilling har man fundet, at hensynet til sikkerheden i omsætningen medfører, at patent ikke bør kunne gøres gældende over for en genstand, der er erhvervet i butik eller andet tilsvarende udsalgs- eller udleveringssted under sådanne forhold, at erhververen hverken vidste eller burde vide, at en bestående patentret krænkedes.

I det her foreliggende tilfælde vil den patenterede genstand være ulovligt solgt, og spørgsmålet er, om patenthaveren skal kunne gøre ansvar gældende ikke blot mod sælgeren, men også mod køberen, som i god tro har erhvervet genstanden til anvendelse i sin erhvervsvirksomhed.

Dette spørgsmål er i forslaget besvaret benægtende for så vidt angår et begrænset udsnit af omsætningen.

Det forhold, bestemmelsen i første række har for øje, er salg af større og mere kostbare maskiner og redskaber til brug i håndværk, industri og landbrug, i det omfang sådanne maskiner og redskaber normalt forhandles gennem butiks- og lignende omsætning.

Bestemmelsen indebærer, at godtroende køberes erhvervelse af de patentbeskyttede genstande definitivt bringer disse uden for patenthaverens eneret også for så vidt angår køberens anvendelse af genstanden og senere dispositioner over denne. Sådanne dispositioner omfattes altså ikke af eneretten, selv om de sker med kendskab til eneretten, og uanset om de foretages af køberen eller af personer, til hvem genstanden senere overgår.

I forhold til komiteernes udkast er der alene foretaget mindre redaktionelle ændringer.

De danske Patentagenters Forening har udtalt sig for, at der i patentloven indføres en regel, som begrænser patentretten på den måde, som er tilsigtet med § 3, stk. 3, men mener, at denne bestemmelse har fået en sådan udformning, at den næppe vil virke som tilsigtet.

Når den kategori af detailkøbere, som skal undtages, defineres ved det subjektive kriterium, at de „hverken vidste eller burde vide“, står det oftest i patenthaverens magt at gøre bestemmelsen illusorisk ved at bringe de fleste detailkøbere i ond tro, f. eks. gennem repræsentantbesøg eller ved advarende inserater i fagblade, hvilket er en velkendt metode.

Undtagelserne bør derfor efter foreningens mening defineres ved objektive kriterier. Man bør desuden ikke gå ud fra en betragtning af detailkøberens forhold, men ud fra patenthaverens forhold, idet man ser på, om det er rimeligt, at patenthaveren udnytter sit patent over for den pågældende køberkreds, eller om det er misbrug af patentretten, hvis han gør noget sådant.

Foreningen ville foretrække følgende formulering:

„Patentretten omfatter ikke en genstand, der er erhvervet i detailomsætning her i landet, medmindre patenthaveren ellers ville lide urimelig og stor skade.“

Man har ikke ment at kunne følge foreningens forslag, der medfører, at patenthaveren eventuelt ikke kan gribe ind overfor den, der med fuldt kendskab til patentet krænker eneretten ved anvendelse af den patenterede genstand. Erhververens subjektive forhold bør være det afgørende moment.

Til § 4.

Bestemmelsen, der omhandler den såkaldte forbenyttelsesret, svarer med enkelte redaktionelle ændringer til komiteernes forslag.

En tilsvarende ret har hjemmel i den gældende patentlovs § 6, stk. 1. I forhold hertil indeholder forslaget ikke vidtgående ændringer.

Det præciseres dog, at den forudgående udnyttelse eller forberedelser til udnyttelse, som skal have fundet sted, må være foretaget i erhvervsmæssigt øjemed. Foreligger der således alene privat udnyttelse til eget behov, kan dette ikke danne grundlag for forbenyttelsesret med adgang til eventuelt senere at gå over til erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen.

En anden begrænsning ligger i, at den erhvervsmæssige udnyttelse alene kan fortsættes med bibeholdelse af sin almindelige karakter, ligesom udnyttelsen ikke må have udgjort et åbenbart mis-